

Häggsjöns Varjehanda

Årgång 17 Nummer 16

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Juni 2014

Medarbetare i detta nummer:

- Nils-Erik Westerholm
- Christer Nordieng
- Barbro Westerholm
- Birgit Forsén
- Gunnar Forsén
- Kjell-Erik Näslund
- Åke Westin

I det här numret:

Ett byaprojekt	1 5 8
Kallelse till årsmöte, dag- ordning o verksamhets- berättelse	2
Kastved	3 9, 15
Det enda som finns kvar är en soffa	4
Tottebo	6,7 12
Lady Janes	10 11
Status namnändring av Gravströmsholmen	11
Kalendarium Mat- o Baksidan Häggsjöloppan	14

Vårt byaprojekt går framåt

Fattigstugan har med gemensamma krafter tagits fram från en tillvaro i bedrövligt skick där skog och sly låg inpå knutarna, och förfallet på stugan hade gått långt.

Läs Birgits sammanfattning av allt som hänt under året på sidan fem.

Våren/sommaren 2014 - rekordtidig

Det var många år sedan vi upplevde en vår som den i år. Det gick att kratta löv den 25 mars, sjön blev isfri den 15 april och första rabarberpajen avsmakades på valborgsmässö-afton. Första buketterna med liljekonvalj kunde plockas 20 maj. På pingstdagen visade vårt gamla tranpar upp två ungar. När upplevde vi det senast?

Faran över för järnväg genom Häggsjö?

Det verkar som om vi kan pusta ut efter förra årets hot om ny järnvägssträckning genom Häggsjö. Upprustning av Ådalsbanan finns inte med i Trafikverkets investeringsplan 2014-2025. Och även om revideringar till Ådalsbanans fördel sker av planen, har alla remissinstanser förordat den "blå korridoren" från Härnösand till Bye. Det innebär att ny järnvägssträckning kommer att gå i stort sett parallellt med E4 mellan Härnösand och Bye.

Chefredaktören/utgivaren har ordet

Det blev en tidning i år också. Efter femton nummer är det lite vända innan man vet att det finns material till ännu ett nummer. Jag är imponerad över att det i vår lilla by finns så mycket att berätta om. Och att fler av våra skribenter återkommer år efter år med härliga bidrag. Vårt byaprojekt med upprustning av fattigstugan som känns som ett riktigt lyft för att främja gemenskap när vi samlas för arbetspass. Det som hittills är gjort, har skett

under trevliga former, och utan tidspress håller stugan på att återfå det skick den hade en gång i tiden. Att det gick till på ett helt annat sätt att bygga en sommarstuga än det gör idag, får vi läsa om i artikeln om Tottebo. Små resurser men stor uppfinningsrikedom och gott hantverk räcker långt. Det är nog inte så många av våra medlemmar som upplevde hur det var under andra världskriget. Därför känns det värdefullt att läsa om hur

det var i Häggsjö då. Och denna otroliga mängd kastved som producerades. Utan motorsåg och vedklyv! I år har vi klämt in tre recept, en "trerätters" om man tar de exotiska ryska kakorna till terrätt.

Till slut en uppmaning och önskan om bidrag till tidningen. Det är säkert många av er medlemmar som har något att berätta.

/Barbro

Kallelse till årsmöte den 13 juli 2014 kl. 14:00 hos Barbro o Kurt

Packa picknickkorgen och tag gärna med något att sitta på. Efter förra årets årsmöte meddelade ansvariga i Häggsjövikens samfällighet att vi ej har tillåtelse att hålla möten i Häggsjöviken

Förslag till dagordning för Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförenings årsmöte den 13/7 2014

1. Mötets öppnande
2. Godkännande av kallelsen
3. Godkännande av dagordningen
4. Val av mötesordförande, sekreterare samt 2 justeringsmän
5. Verksamhetsberättelse
6. Revisionsberättelse
7. Ansvarsfrihet för det gångna året
8. Val av 3 styrelseledamöter för en tid av två år där Kjell-Erik Näslund, Edor Olofsson och Jörgen Pettersson står i tur att avgå
9. Val av 2 styrelsesuppleanter för en tid av 1 år, där Carl-Göran Hagelin och Åke Westin står i tur att avgå
10. Val av utgivare av Häggsjöns varjehanda för en tid av 1 år där Barbro Westerholm står i tur att avgå
11. Val av revisorer för en tid av 1 år, där Margareta Wicander och Ragnar Westerlund står i tur att avgå
12. Val av festkommitté för en tid av 1 år, där Gunilla Jacobsson står i tur att avgå
13. Val av 2 ledamöter till valberedning för en tid av 1 år, där Anders Lindqvist och Gunnar Forsén står i tur att avgå
14. Övriga frågor
15. Mötets avslutande

Välkomna till Häggsjöviken /Barbro Westerholm

Verksamhetsberättelse 2013

Styrelsens sammansättning under året har varit:

Ordf.: Barbro Westerholm
Skr.: Kurt Eriksson
Kassör: Kurt Eriksson
Ledam.: Edor Olofsson, Kjell-Erik Näslund, Jörgen Pettersson
Suppl.: Carl-Göran Hagelin och Åke Westin
Revisorer: Margareta Wicander och Ragnar Westerlund
Festkom: Gunilla Jacobsson

73 hushåll har varit medlemmar i föreningen under verksamhetsåret 2013, vilket är en liten ökning mot året innan. Av dessa är 17 hushåll att betrakta som stödmedlemmar då de varken har sommar- eller permanent bostad i byn.

Vårt partytält finns nu i tre större lådor. Dessa har utförts av Skogsstyrelsens och Arbetsförmedlingens arbetsmarknadsprojekt. Föreningens kostnad för lådorna är materialkostnad, men då de gjordes under vintern 2014, kommer de att belasta nästa verksamhetsår.

Arbetet med upprustning av fattigstugan har pågått vid flera tillfällen. Men genom ideellt arbete och sponsorer är kostnaderna för det som skett mycket låga.

Föreningen har ansökt om föreningsbidrag hos Härnösands kommun, vilket förhoppningsvis kommer att ge ett tillskott i kassans med 3 000 kr för nästa verksamhetsår.

Föreningen har haft tre protokollförda sammankomster samt "Häggsjö festspel" hos Jacobsson/Kirsebom, som lockade ett stort antal medlemmar till en trevlig eftermiddag/kväll.

Platsen för årsmötet som under många år varit Storholmen, flyttades efter önskemål från boende i Häggsjöviken till samfällighetens badstrand i Häggsjöviken. Dock är föreningen efter senaste årsmöte avisad, och har ej längre tillåtelse att hålla årsmöte i Häggsjöviken. En ny permanent plats för årsmötet får diskuteras vid kommande årsmöte.

Vi är en ideell förening där medlemmarnas ambition, idéer och intresse, avgör vilken verksamhet vi skall ha. Välkommen till årsmötet att vara med och påverka kommande aktiviteter.

Barbro Westerholm

Kastved

Det är nog inte så många idag som vet vad kastved är, och ska man förtydliga det är det ved som är en meter lång kluven, under sju centimeters grovlek och randbarkad. Staplad kastved kallas vedkast. Bra att veta för artikeln kommer till stor del att handla om ved. Det är svårt idag att förstå hur man på så kort tid kunde ställa om samhällsapparaten och energibehovet till enbart ved.

kristidsnämnds ordförande, en syssla som han skötte med bravur. Och tur var det nog att han hade en

skrivmaskin, för det var nästan en heltidssysselsättning. Det var ransoneringskort som delas ut, det var kort på nästan alla förnödenheter.

Många hade inte elström, och då behövde de licens för att köpa hem några liter fotogen, lantbrukare som ville behålla några kilo kött av den gris de fött upp måste lämna kuponger och söka licens. För den hemodlade rågen, vetet och

ärtorna var det samma förfaringssätt.

Till sin hjälp hade ordförande några män från byarna som skulle hålla reda på hur många kalvar, grisar och annan kreatur som fanns på gårdarna, liksom vad som odlades på fälten. De här männen tillhörde inte de allra populäraste och kunde ibland på sin grindstolpe finna den affisch som fanns på alla offentliga platser under den här tiden, "En svensk tiger", med bild av djuret.

Året var 1939 och i tidningarna kunde man läsa svartkantade rubriker om hur Danmark ockuperats, Norge kapitulerat, Ryssland förklarat Finland krig och svenska båtar torpederats i Östersjön. Hela Europa var en kokande häxkittel, ett världskrig hade brutit ut.

Helt plötsligt var ingenting sig likt och även lilla Häggdånger fick känna av den rådande orostiden. Till kommunalfullmäktige i Häggdånger som då var egen kommun, kom en propå att kommunen skulle utse en person som skulle bilda en kristidsnämnd. En av ledamöterna reste sig och sade: "En tocken kär gett ha en skrivmaskin, och de ha jag". Han blev därmed Häggdångers

Men för att återgå till kastveden som ju även den sorterades under kristidsnämnden, men under en särskild avdelning som kallades bränslekommissionen. Skogsägare blev ålagda att leverera ett visst antal meter kastved beroende på gårdens storlek, som sedan såldes genom kommissionens försorg. Endast s.k. rivningsved var licensfri, vilket hade till följd att många prima lador

(Forts. på sidan 9)

Det enda som finns kvar är en soffa

Häggsjö och Öje byar har förr haft mer förbindelse med varandra då en väg som visserligen var nåt mellanting mellan väg och stig, gick från Sjöviken upp till Öje. Ungefär halvvägs till Öje ligger Älggårdsviken.

Där stod från 1960-talet ett övergivet hus fullt möblerat och olåst. För många av oss som var barn i byn då, satte huset igång fantasin och vi undrade hur man kunde överge ett som det då såg ut fullt beboeligt hus med möbler och alla övriga inventarier. Huset förföll och vi började kalla huset "spökslottet". Taket rasade in, och då går förfallet fort. Muren rasade och det blev rätt farligt att ta sig in. Till slut återstod bara en bräd- och tegelhög, och försöker man idag hitta platsen för huset är det svårt att se några som helst lämningar.

Vi visste fortfarande inte vem som ägde huset, men ett namn som dök upp vara "Brända Sven", och här följer nu husets historia som vi fått av Barbro Olsson. Barbro som då hette Sjökvist, hade med sin bror Armas, mor och far en sommarstuga i Älggårdsviken,

alldeles intill det "övergivna" huset.

Barbro med familj bodde till och med i huset några somrar innan de byggt sin sommarstuga. Detta var på 1940-talet. Och här kommer förklaringen till "Brända Sven". Ägare till huset var Sven Svensson. Han hade köpt huset med tillhörande jord och skog av

familjen Åkerlund. (det är samma Åkerlund som omtalas i Nils-Eriks berättelse om kastved) På den tiden fanns även en lagård intill huset.

Sven Svensson hade inte huset som sin permanenta bostad, utan bodde med sin fru nära Östrand där han också arbetade. Men han var ofta vid sitt hus i Älggårdsviken. Han tog då en buss från Östrand och klev av vid nuvarande Bye Rast. Sen gick han fram till en bekant i Krånge där han

"tankade", och fortsatte sedan en stig som gick från Krånge till Älggårdsviken. Vid dessa tillfällen kunde familjen Sjökvist höra Svensson på långt håll då han kom skrålande/sjungande genom skogen. Hans fru följde aldrig med och det kan nog hända att han även hade egen tillverkning av starka varor i huset, därav namnet "Brända Sven".

Tiden gick och "Brända Sven" blev äldre och orkade inte ta sig till Älggårdsviken som även då var utan bilväg och är det än idag om man inte har fyrhjuling eller annat högt fordon. Innan huset rasade samman helt försvann många möbler, och även familjen Sjökvist tog hand om en soffa, då de tyckte att den annars bara skulle slås sönder när huset förföll.

Det är idag Barbro som har soffan som ett roligt minne från "spökslottet".

Sven Svensson sålde inte sin förfallna fastighet förrän i början av 1990-talet, och den och familjen Sjökvists stuga ägs idag av Magnus Juntikka.

Barbro Westerholm

Ett byaprojekt

sade på i mitt föräldrahem i Sörberge. Det var bra för blodet påstod han. Tänker att tron kan göra underverk.

Många gånger har jag

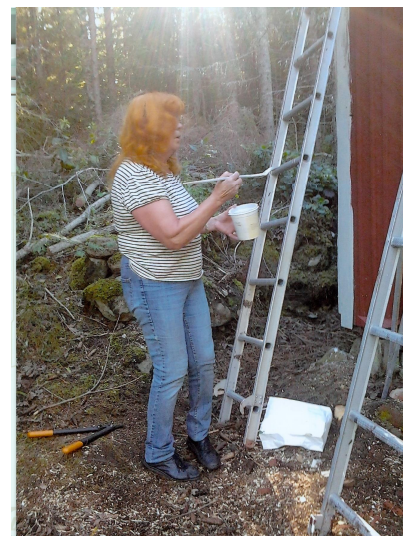
I hela mitt liv har "Fattigstugan" stått där vid sidan av bruksvägen. Fascinerande lyssnade jag som barn på mammas berättelser om folk som hade bott där i stugan vid vägen. Även berättelser om huset intill. Hur min morfar John Näslund regelbundet gick

tänkt att "Fattigstugan" borde bevaras för att våra barn och barnbarn ska kunna se att människor för inte alltför länge sedan kunde leva under så knappa (materiellt sett) förhållanden.

Idén om en upprustning av "Fattigstugan" togs upp på Häggsjö intresse- och fiskevårdsförenings årsmöte

göras. Arbetet leddes på ett professionellt sätt av Kjell-Erik Näslund.

Våren 2013 gick djungeltelegrafen och den 19/7 samlades ett tiotal personer. Vi skrapade och borstade fasaden. Vi ersatte trasiga fönster- och takfoder. Många intresserade lämnade både synpunkter och materiel. Fyra arbetskvällar blev det sommaren 2013 där en vik-

till en kvinna för att "koppa" sig. När kvinnan inte längre fanns passade han på att gå till en "kopperska" när han häl-

2012. Det bestämdes att ägarfrågan skulle utredas. Ett datum bestämdes då intresserade kunde träffas vid stugan för en första arbetskväll. Då röjde vi närmast stugan så att en inspektion av stugans skick kunde

(Forts. på sidan 8)

Tottebo

I Häggsjöns VarjeHanda årgång 2009 skrev jag om pappas frieri i Häggsjö på slutet av 30-talet. Jag avslutade med att mina föräldrar Karin och Torsten Näslund 1954 köpte en tomt av mina morföräldrar John och Lisa Näslund. Bygget av stugan som Gun-

de 3 milen. Inte med tåg och inte på pappas Rex 98 cc.

Eftersom motorcykelkörkort på den tiden gällde även för bilkörning bestämdes att en bil skulle inköpas. Det var en stor dag då familjen åkte in till Sundsvall för att hämta den ljusgröna Austin A 30. Minns fortfarande den skräckfyllda 2 mil långa färden hem. Om det var den ovane chauffören eller vi passagerare som var räddast vet jag inte men

nar och jag huserar i nu lovade jag att berätta vid ett senare tillfälle. Nu har jag blivit uppmanad att göra det.

det bestämdes att stugan skulle säljas och istället skulle det köpas en tomt i Häggsjö. Men då uppstod problemet hur allt byggmateriel skulle kunna fraktas

Innan stugbygget i Häggsjö ägde min familj en stuga på en ö i Bandsjön, Timrå kommun. Pappa och hans bror byggde en liten stuga innehållande ett rum med naturligtvis en öppen spis (han murade ett anseeligt antal under sin livstid). Bandsjön ligger på lämpligt cykelavstånd från Sörberge där vi bodde. Båt för att ro över till stugan lånades av bonden på fastlandet. Att vistas på en ö med klipphällar ner mot vattnet med två små barn var säkert ingen avkoppling. Så

Här pustar orienterare i OK Broke ut efter en tävling i Häggsjöskogarna, som pappa banlagt och arrangerat

Tottebo Forts.....

faktum var att pappa aldrig kom att bli en bekväm bilförare.

1954 hade således min familj en tomt på behörigt avstånd från vatten och en bil. Stugbyggandet kunde börja. Ett stugbygge på den tiden utfördes mestadels inte på samma sätt som i dag. Det var inte tal om att åka till ett byggvaruhus för att införskaffa byggvirke, isolering, fönster, dörrar etc. Om det var pengabrist eller pappas glädje över att tillverka saker vet jag inte men förmodligen en kombination av båda. För istället för att köpa nytt materiel så revs gamla hus. Många

helger ägnades åt att riva, dra spik och ösa sågspån i pappsäckar. Fönster och dörrar tillverkades. Allt forslades så med "lilla köttbullen" till Häggsjö.

När stommen var rest skulle utsidan göras. En stuga byggd av timmer var väl det ultimata men äger man ingen skog får man klura ut något som liknar timmer och kan fås näst intill gratis. I Wivstafabriken användes kärnvirke till

viradukarna som användes vid torkning av pappersmassa. Stockarna klövs och så fick pappa ett hållbart fusktimmer" som nu 60 år senare fortfarande fyller sin funktion.

Dörrarna han tillverkade var säkert ett roligt skapande. Vackra och hållbara blev de. En öppen spis murades och tillsammans med det lilla kökets järnspis hölls värmen i stugan. Friskt käll-

vatten hämtades i hinkar från "Pelles källa" varje gång vi kom till stugan.

Eftersom byggande var ett stort intresse hos min pappa så utökades stugan snart med en sovalkov och sedan med en tillbyggnad.

På vintern gjorde han ritningen, tillverkade en dörr och målade väggdekorationer på stora faner skivor. Det blev sagomålningar inspirerade av John Bauer.

Även här murade han en öppen spis. Det mest utmärkande för den nya delen blev stenväggarna. Skogsmänniska som han var så var det bara att bära hem byggmaterialet.

Många härliga sommarminnen dyker upp. Hur vi lärde oss att ro i Häggsjö-vika, hur vi fiskade från den hemma-

(Forts. på sidan 12)

Ett byaprojekt forts...

tig del var de många pauserna med gott fika. Att sedan se stugan förvandlas med hjälp av falu rödfärg och vit o grön linoljefärg var tillfredsställande.

Det vi inte lyckades med var att hitta ett fönster med de rätta måtten för att ersätta ett saknat. Många engagerade sig i letandet men i år lyckades Barbro Westerholm på ett finurligt sätt lösa problemet. Hon ringde till Lars T Johansson i radioprogrammet "Sök o Finn" och i Lagfors fanns ett gammalt fönster som passade.

den blygsamma summan av 600 kr. Föreningen har även tecknat en försäkring av stugan.

Om intresse finns är det insidan av stugan som står på tur i sommar. Största problemet blir att laga innertaket som rasat ner runt spismuren. Men med gemensamma krafter är jag säker på att vi kommer att lyckas.

Birgit Forsén

P S Har du bruksföremål från 1910-1920 talet att skänka till stugan, kontakta Barbro Westerholm DS

Genom sponsorer och medlemmars bidrag har restaureringen hittills uppgått till

Våra sponsorer vid upprustning av fattigstugan

- Nordlöfs Finsnickeri & Fönsterrenovering (fd Stams Glasmästeri & Fönsterrenovering) i Härnösand har sponsrat oss med insättning och glas till de fönster som var trasiga
- Gamla Gården vid Sköns kyrka har sponsrat med linoljefärg till fönster och dörr.

Vi tackar för detta bidrag, som är mycket välkommet, då vi försöker rusta stugan med ideella insatser och till så låg kostnad som möjligt

**Kastved
forts...**

och byggnader revs och såldes som fritt prissatt ved. Det fanns de som räknade ut att det kunde vara affär att timra upp ett hus för att sedan riva det och sälja som licensfri ved. Och ved behövdes av alla slag, hela Sverige skulle hållas igång med veden. Tåg vedeldades, bussar, lastbilar och det fåtal personbilar som var igång försågs med gengasaggregat där ved och träkol var bränslet. Hus och lokaler som tidigare värmts med kol och koks fick nu vedeldas i de för ved ej anpassade värmepannorna.

För att tillgodose det stora behovet av ved lät myndigheterna personer som friställts från sina ordinarie arbeten, få en premie utöver huggarlönen. Det hade till följd att vana skogsarbetare hade svårt att nå samma inkomster som de som fick extrapremie, så de tog gärna andra arbeten i den mån sådana fanns. Det är svårt att tänka sig hur mycket ved det höggs i våra trakter. Åkerlunds pojkar anlade en kolstation uppe i Älgårdsviken (vid Öjesjön på gränsen mellan Häggsjö och Öje). De byggde t o m en kolugn som inte krävde så mycket passning som kolmilorna. Öjeborna högg varje vinter enorma

mängder kastved som de körde på isen ner till Sjöviken. Där travades veden på varje sida om vägen till två meters höjd, och travarna gick från "Lokalen" (nuvarande Fia Bäck) upp till "hällorna". Dessa vedtravar ställde till stora problem för snöplogningen som ju utfördes med häst, och gjorde vägen i stort sett oframkomlig under snösmältningen. Men det fick man ha överseende med för "det var ju världskrig".

Veden stod och torkade över sommaren, och på hösten kördes den in till stan med gengaslastbil. Nästa vinter fyllde Öjeborna på med ny ved i Sjöviken.

Om man skulle kunna se något som var bra med förhållandena under kriget, var det kanhända att bönderna kunde skaffa sig gummihjulsvagnar istället för de skramlande bultvagnarna. När bilägarna tröttnat på att ha sina bilar upplade och tappat framtidstron, sålde de sina bilar för en billig penning. Det var prima bilar som DeSoto, Oldsmobile, Fordar och Pontiac. Av dem tillverkade bönderna fantastiska flakvagnar. Det var bara hjulen som användes, resten stod och glänste bakom något uthus.

Även i Häggsjö fanns en sådan kvarleva från förkrigstiden som blev ett kärt tillhåll för oss ungar. Där kunde man med fantasins hjälp resa till främmande länder med okända namn, och på raksträckorna köra om t ex prins Bertil.

En vacker dag i början på 1940-talet kom ett rekommenderat brev till Granliden, där poststationen låg då. Farsan hade blivit inkallad och hans bror Torsten fick ett likadant brev. Goda råd var nu dyra, och man bestämde att städsla en dräng tillsammans, en fantastisk sjutton års yngling från Medelpad. Hur de fick tag på honom vet jag inte, men han var min första idol. Både Tarzan och Blixt Gordon fick flytta ner i källaren. Han hette Oskar och var förutom att han var duktig på att arbeta och hade god hand med djur, en riktig äventyrare. Katter och råttor som det fanns gott om på den tiden, slog han ihjäl med bara händerna, och en riktig pistol hade han. Att gå på händerna uppför en stege och upp på taket var en lätt sak för Oskar. .

Torsten skulle inställa sig på infanteriet i Sollefteå. Men han hade bestämt sig för att utnyttja sina skådespelartalanger, för sådana hade han. Han

I mitten av 1960-talet funderade vi (jag och min klasskamrat Bengt Sundström) på om vi skulle starta ett band. Bengt hade en elgitarr som jag fick köpa för 120 kronor, en fin elgitarr, en Höfner som var röd och svart. Men en elgitarr hörs inte mycket om man inte har en förstärkare, så vad gör man då? ”Har du nån gammal radio?”, sade Bengt så fixar vi det med en sladd och en bankontakt. Och det fungerade faktiskt!

Jag blev ombedd att kompa Margit Tjärnström vid nåt evenemang på Bygdegården. Hon skulle sjunga ”Yesterday”. Där stod vi på scenen, jag med elgitarren och gammalradion på en stol bredvid. Jag började med ett intro. Inte ett ljud kom från gammalradion, så då dängde jag knytnäven i radion och vips så fungerade den till min och publikens förtjusning.

Det här hände nån gång 1963-1964, och vi var två medlemmar i det tänkta

bandet. Bengt kände en kille från Svarvarböle som hade trummor, så då blev vi tre. En basist måste vi ju också ha, så vi pratade med Anders Westerholm och hörde om han ville spela bas. Det var inga problem. Han har lätt att lära sig spela olika instrument. Jag vill nog kalla honom multinstrumentalist.

Så fattades bara ett namn på gruppen och en replokal. Namnet ja, det blev ”Second Sect”. Vi tyckte det lät bra till vi kom på med vår knaggliga skolengelska att det betyder ”andra sortering”, och det lät ju inte så bra. Därför bytte vi till ”Lady Janes”. Rolling Sto-

nes hade en låt då som hette ”My sweet Lady Jane”

Vår första replokal var av nån anledning som jag inte minns Rolands Backe, en bygdegård i Hässjö. En kompis till Bengt som hade bil (Saab tvåtaktare), och en elorgel som han köpt på Nordlunds musik, skulle vara vår chaufför. Men han kunde inte spela på orgeln. Iväg det bar i alla fall, fyra killar, en elbas, två gitarrer, några radioapparater och en elorgel. Hur rymdes vi? Jag minns att han körde i rallyfart på Krångevägen. Det var vinter, och en hare som inte hann undan blev knockad.

(Forts. på sidan 11)

Lady Janes Forts.....

Det blev bara en repkväll på Roland, för utan att vi märkte det, hade vår chaufför åkt iväg. Där stod vi utan skjuts tillbaka hem. Vi gick till en kåk där det lyste fast det var sent, och lånade telefonen för att ringa morbror Helge som kom och hämtade oss.

Resten av vintern höll vi till och tränade i bryggstugorna hos mig eller Anders. Då var det bara att gå dit och elda i spisen några timmar innan. Det var nära för Anders och mig, men Bengt och trummisen Göte Wenngren fick åka moped i vinterkylan. Så man kan säga att det fanns två ungdomsgårdar i byn då.

När det blev varmare framåt våren, höll vi till i Helges hötork (nuvarande ägslakteriet), där det var ypperlig akustik. I den ve-
van fick vi en ny trummis, Leif Wällström, en riktig naturbegåvning på trummor. Det blev ett lyft, och repertoaren började få fler och fler låtar. Jag minns bl a Over and over, This ham-
mer, Bebopalola, Fröken fräken, Last date, Nivram, Gimmie some lovin.

Det hade nu gått en tid och Bengt var den förste att skaffa bil, en mycket be-
gagnad Opel Rekord Caravan. Vi fick oftast putta igång den, i alla fall på vin-
tern. Jag minns hur Bengt

dekorerade bilen med "Lady Janes", genom att klippa ut bokstäver från röd plast som han klistrade på si-
dorna på bilen. Han målade även "Lady Janes" med vit färg på berget vid E4 i Högsnäs. Det var en oer-
hörd kvalitet på den färgen för den satt kvar ända till Vägverket sprängde bort berget 45 år senare.

Så bytte vi replokal igen till Häggdångers bygdegård. Där fick vi vara utan kost-
nad. Det var roligt att träna där för det kom alltid flera ungdomar och lyssnade på oss. Vi hade nu en liten publik varje gång vi trä-
nade.

Vi började få några engage-
mang också. Det var på Långsjögården, Smöråker, Häggdånger bygdegård och en lokal bakom Holmgrens bil, Sol.... nånting. Där fick vi vårt första gage på femtio kronor. Det jag mest kom-
mer ihåg från den spelning-
en var hemresan. Det var vinter och mycket kallt, så när vi packat in utrustning-
en i bilen, instrument och förstärkare i bakluckan och trummorna inlindade i en "massafilt" på taket, var det bara att springa igång Opeln, och hemåt det bar i natten.

Väl uppe på Skorvhättan lossnade trummorna från takräcket. Vi såg hur det blixtrade bakom bilen. Men

konstigt nog blev det bar någon repa på grejerna.

Ja, så rullade det på några år. Bengt flyttade till Sundsvall och Leif mönst-
rade på en oljetanker, och sedan var sagan om Lady Janes slut.

Kjell-Erik Näslund

Fortsättning av processen kring önskan om byte av namnet Gravströmsholmen till Åkerön.

Ett drygt år efter vårt överklagande till regeringen av Lantmäteriets avslag på vår ansökan om namnbyte kom svaret undertecknat av Stefan Attefall. Regeringen går på Lantmäteriets linje och avslår vår begäran. Förutom att namnet Gravströmsholmen anses hävdvunnet påpekas att alla önamn i Häggsjön slutar på -
holmen. Kattskäret och Svällskäret räknas tydligen inte som öar. Regeringen konstaterar att vi även kan tänka oss namnet Åkerholmen men eftersom det namnet inte fanns med i vår ursprungliga begäran får det prövas i en ny ansökan. Vi får nu avgöra om vi ska börja om från början och skicka in en ny ansökan men med namnet Åkerholmen. Det förutsätter att frågan tas upp på årets möte i föreningen och att mötet uttalar sitt stöd för det nya namnet.

Gigi och Åke Westin

gjorda kanadensaren (pappas hemmabygge en vinter), hur vi åkte hölass, hur vi övernattade i höet och skrämde varandra med spökhistorier, hur vi rökte de nyfångade abborrarna i den hemmagjorda kallröken och sedan kalasade på dem. Eller den sommaren då byns alla barn ordnade ett tivoli. Händelsen har Barbro Westerholm beskrivit i Häggsjö Varjehanda Årgång 10 Nummer 9.

hungern satte in. Och visst var det så att somrarna var soligare och längre på den tiden.

Birgit Forsén

När vi nu har barnbarn tänker jag på vilken annorlunda värld vi växte upp i. Inga barnbilstolar, inte ens säkerhetsbälten. Utan vuxna satt vi och metade utan flytvästar och inte alla var simkunniga. Kojbyggen i skogen utan tider att passa. Man gick hem när

Nu har föreningen ett partytält som du som medlem kan låna

Det består av ett tältpaket med 5x8 m PVC partytält, bottenram, stomlinor och jordspjut.

Tältet förvaras nu i tre större lådor

Lådorna finns hos Barbro och Kurt, 77124, 0707 666607 eller kurt.eriksson@qrt.se.

Om du vill låna tältet kostar det inget, däremot får du lägga 500 kr som deposition vilket återfås vid återlämnandet.

Kraftigt tält med
PVC duk 500 g/m² i
både tak och väggar

Med kardborrad
vindfång som förhindrar
vinden och håller värmen inne

På <http://haggsjo.qrt.se> finns en länk till fullständig manual över hur man sätter upp tältet

Häggsjöborna

För några år sedan träffades några Häggsjöbor för att lära sig spela ukulele. Det har nu utvecklats till gruppen Häggsjöborna som är en samling spel- och sjungglada personer med omfattande repertoar och många olika instrument. I gruppen ingår:

Kjell-Erik Näslund, sng, fiol, tolvsträngad gitarr och mandolin

May-Gun Näslund, sång, rytminstrument

Barbro Nilsson, sång, cittra, nyckelharpa, fiol

Gunnar Forsén, sång, gitarr, ukulele

Kurt Eriksson, ukulele

Anders Westerholm, bas

Lasse Florin, banjoukulele, ukulele, munspel

Berit Wassberg, sång

Hittills har de spelat på äldreboenden, Österåsens hälsohem och vid olika möten, och snart har de även en egen CD klar. De har också en Facebook sida som du hittar på <https://www.facebook.com/groups/681733051868927/>

Vill du engagera dem eller är nyfiken på att var med, kontakta Maygun Näslund, 070 554 5647

Häggsjöborna spelar på Härnö Center

Namn o Nytt - Familjesidan

Kalendariet – Vad händer och när?

- 27, 28 och 29 juni, "Den stora kometen" på Janne Vängmantorpet
- 26/7 Janne Vängman-torpet, Storloppis, kolbullar, tunnbröd
- 26/7 Barsvikendagen med knallemarknad
- 9/8 Kakfrossa på Bygdegården kl. 14. Bidra med ditt godaste recept och smaka på allt gott
- 30/8 Lysafton (Stugsista) Barsviken. Medtag marschaller
- 30/8 Lysafton (Stugsista) Häggsjön från 18.00. Sätt upp marschaller vid din brygga/strand och åk runt och känn stämningen
- 30/8 Lysafton (Stugsista) Öjesjön. Eldar tänds vid badplatsen 18.00. Ta med något att grilla samt marschaller att tända

Häggsjö-loppan

Önskas:

Sekelskiftesmöbler, spännande byggnadstillbehör, smiden m.m.

Leksaker före 70-tal

Ring 0705-93 83 73

Erbjudes:

MB Compact och 123-delar samt div. övriga MB-delar säljes. Ring Bill, 0705-93 83 73

Trädfällning på tomten ? Ring Kjell-Erik på 070-554 5623

Hvorost, rysk kaka att äta till fruktkompott, men är säkert också god till en kopp kaffe eller som Anders tycker, ett glas vodka

1 kg vetemjöl
5 ägg
1/2 dl grädde
1 krm salt
2 dl socker
1 krm vaniljsocker
5 dl olja
1/2 dl vodka

Vispa ägg, socker, grädde, vanilj, vodka

och salt poröst. Kavla degen och välj själv vilken form du vill ha. Häll olja i en stekpanna och stek kakorna. Strö strösocker på hvorost och ät o njut!

Svetlana och Anders

Efterlysning

Jag fortsätter att samla bilder i en bildbank för Häggsjö, och vill därför gärna låna gamla fotografier för inscanning.

Hör av dig till

Barbro Westerholm,
0611-77124 eller 073- 6607266

Midsommarsill

Skölj och torka av hela matjesfiléer

Blanda ihop:

1 dl majonnäs
1 dl gräddfil
1 burk röd rom
1 finhackad vitlöksklyfta
2 msk normalstark senap
Mycket finklippt dill
8—10 krossade vitpepparkorn
Monica och Paul Nyback

Enkel och mycket välsmakande fläskfilérett (6 port)

600 gr fläskfié, matfett till stekning
2,25 msk kantarellfond
15 körsbärstomater
1,5 msk färsk timjan, grovhackad
75 gr kantareller
3 dl creme fraiche

Skär filén i en cm tjocka skivor. Krydda med salt o peppar och stek dem gyllenbruna

Slå över creme fraiche, kantarellfond och tomater. Rör om och låt småkoka i några minuter.

Strö över timjan

Servera med fullkornsrís och broccoli.
Dryckestips Raimat Vina 54 Shiraz

Gunnar Forsén

Kastved forts...

skulle avsluta sin militär-tjänstgöring fortast möjligt. Han började med att så fort han såg ett befäl eller regementsläkaren ställa sig och gråta så tårarna sprutade. Frågade någon varför han grät, sade han att alla var så stygga mot honom, och befälen var värst. Så fort det blev öppet vatten skulle han hoppa i älven.

Efter någon vecka fick han åka hem med intyg om att han var befriad från militärtjänsten. Farsan blev uttagen till sjukvårdare till en luftvärnsgrupp som höll till vid gamla mejeriet (där teatern ligger idag), och där fick han vara något år.

Hemma i Häggsjö gick tiden sin gilla gång, det stora samtalsämnet var att Oskar hade slagit ihjäl en räv. Han var på väg att med spark frakta mjölk-krukorna upp till vägen på morgonen, och fick då se en räv ute på den hala isen utanför Svällskäret. Där hade han agnat med döda katter och slaktavfall hela hösten. Kvickt som tanken med brodd på högerfoten satte Oskar kurs mot den stora räven som halkade omkring på blåisen. Efter att ha varit på skäret och fått sig ett skrovsmål, mötte han sitt öde när Oskar skoningslöst slog ihjäl honom. Ett rävskind betydde flera månadslöner

den här tiden, då högsta dammode var att ha en rävboa om halsen. En vanlig månadsdränglön på den här tiden var mat, logi, arbetskläder och 40 kronor.

I skolan förflöt tiden också som vanligt under krigstiden. Vi gick varannan dag. Lärarinnan var kommunist så kristendomsundervisningen hoppade vi över, det var endast "Den blomstertid nu kommer" vi lärde oss för att kunna sjunga på examen. Men vi hade en gedigen hemkunskapsundervisning som ibland kombinerades med lite utrikespolitik, vilket sällan överensstämde med de vuxensamtal man hörde hemmavid.

Några finska krigsbarn kom till kommunen men inga till vår skola, tidningarna frossade i svarta rubriker om hemskheter, den ena värre än den andra. En barndomskamrat till farsan, född och uppvuxen i Häggsjö, rapporterades saknad efter en torpedering i norra Atlanten. Jag minns honom från före kriget när han var i Härnösand, och ibland cyklade ut till farsan med en flaska konjak och en

påse lakritsbåtar till mig på pakethållaren. Hans namn finns i dag på en tavla vid domkyrkan över saknade sjömän från Härnösand.

Men allt som har en början har ett slut, och våren 1945 var andra världskriget slut. Europa jublade och vi kunde andas ut. Nog måste vi rikta en tacksamhetens tanke till de beslutsfattare som lotsade oss genom denna fruktansvärda tid, och det togs beslut som kanske inte alltid var så hedrande, men vad hade alternativet varit? För i krig och kärlek är nästan allt tillåtet, och det löstes utan inbördes käbbel.

Det är ju långt från fred på jorden, men vi får hoppas att man har så stor respekt för varandra att man drar sig för att utnyttja de hemska vapen som finns att tillgå.

Tilläggas kan att äventyraren Oskar tillsammans med två kamrater omkom i en lavinolycka i Härjedalsfjällen på 1960-talet.

N E W

Christer Nordieng

Ordförande: Barbro Westerholm
Adress: Häggsjö 261
871 91 Härnösand
Tfn: 0611-771 24, 073-660 7266
Skr: Kurt Eriksson
Adress: Häggsjö 261
871 91 Härnösand
Tfn: 0611-771 24
mob: 0708-66 66 07

Häggsjöns Varjehanda
Redaktionen c/o Barbro Westerholm
Häggsjö 261
871 91 HÄRNÖSAND
Tfn: 073-6607266
E-post: Barbro.westerholm@qrt.se

Häggsjöns varjehanda på webben
finns på
<http://www.haggsjo.qrt.se>

Där kan du även läsa protokoll och
annan information som rör föreningen

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Föreningen grundades 1948 för att tillvarata fiskerättsinnehavarnas
intressen och för att på bästa sätt främja och utveckla fisket och
fiskevården för dåtida och framtida generationer vid Häggsjön.

Föreningen har efter ombildningen 1990 utvidgats till att bli en in-
tresseförening för samtliga medlemmar som bor och verkar kring
Häggsjön samt har intresse i sjöns välmåga.

Från vår slogantävling:

"Sommar som vinter, i Häggsjö det fint är!"

"För Häggsjön genom tiderna!"

*"Njut av sommar vinter o tö, i vårt vackra
Häggsjö"*

"Liten som stor, alla vill vara Häggsjöbor"

"Gör som lommen, häcka i Häggsjö!"

Glöm ej inför nästa nummer:

- Ditt förslag / bidrag till innehåll
- Dina frågor, undringar om bygden m.m.
- Köp o Sälj på Häggsjö-loppan
- Ditt företags sponsor-annonser

Vi vill gärna ha Dina synpunkter på Häggsjöns Varjehanda

Detta är vårt andra nummer av Häggsjöns Varjehanda och inför ev. fortsatta
nummer skulle vi gärna vilja ha Din åsikt om denna form för information om
gamla och nya tider samt händelser runt Häggsjön.

Vad tycker Du om detta nummer av
Häggsjöns Varjehanda ?

- ☐ Mycket bra, önskar läsa fler
utgåvor
☐ Det är OK, varken bra eller dåligt
☐ Tycker inte att denna form av
information behövs

Hur ofta skulle Du vilja läsa Häggsjöns
Varjehanda ?

- ☐ En gång per år
☐ När ny information av intresse för
Häggsjön och mig uppstår
☐ Aldrig mer, det räcker med detta
nummer

Vad vill Du att Häggsjöns Varjehanda
skall innehålla ?

- ☐ Mer om gamla tider och de som
bodde där på den tiden
☐ Gammalt och nytt, Gäma
frågespalt, samt öKöpes och
☐ Aktuella frågor som: Vad händer
med Rödberget, Bottniabanan

Är Du själv beredd att bidra med
material och inlägg till Häggsjöns
Varjehanda ?

- ☐ Gäma, har material för nästa
utgåva
☐ Inte för närvarande, kanske senare
☐ Nej, läser helst vad andra skriver
om

Kommentarer (skriv gärna mer på ett extra papper):

Namn _____

Adress _____

E-post: _____

Telefon _____

Skicka Din åsikt till:
Redaktionen c/o Barbro Westerholm
Häggsjö 261
871 91 HÄRNÖSAND

PS Även om Du inte besvarar frågorna, så önskar vi att Du hjälper oss att
uppdatera medlemsregistret genom att skicka in namn, adress, tel.nr (hem o
till stugan) samt **e-post**-adress för er som har sådan.